

се само какъ приятно шурти до самия пжтъ чучурчето и какъ наколо между хрсталацитѣ пѣятъ славеитѣ. Ние вървѣхме заедно, сестричката ми и ззъ, хванати за ржка и тѣй весели и доволни, че даже никой отъ насъ не искаше да приказва.

Въ пжтя си, ние срѣзнахме нашия добъръ татко, който идваше да ни посрѣщне.

Тогава азъ казахъ въ себѣ си:

„Ето какво трѣбва да усѣща душата на човѣка, който е направилъ добро“.

Дѣтето млъкна. Учителътъ погледа мило и любовно една минута своитѣ ученици и нищо не имъ каза:

Послѣ тѣ извикаха всички заедно:

— *Да, ние искаме да станемъ всички добри, когато порастнемъ и да бждемъ винаги съ добра съвѣсть.*

Народна мъдростъ.

Пословици:

На баща и майка отплата нѣма.

По дрехитѣ посрѣщатъ, а по ума изпращатъ.

Друго врѣме — други умъ.

По-добрѣ днесъ яйце, а не утрѣ кокошка.

Който котка не храни, той храни мишки.

Който проси, лошо име носи, но гладенъ не остава.

Който пита, — не ѣска.

